

Du er "et barn af kirken" You are "a child of the church"

The Christian Science Journal, 10.2010

Nathan A. Talbot

Har du nogensinde tænkt på dig selv i det lys? Måske et barn af søndagsskolen. Men tænk på, hvad det betyder at været "et barn af kirken." Det er på den måde Mary Baker Eddy så sin egen religiøse arv. Hun havde en utrolig respekt og omsorg for de mennesker i hendes liv, som levede deres kærlighed til Gud – kongregationalister, baptister, metodister. Hun roste dem med udtryk som, "... de var villige til at give afkald på alt for Ham.... de var helte i strid; ...deres overbevisninger var ærlige, og de levede dem; ..." (*Message to The Mother Church for 1901, side 32*). Hun så skønheden af Kirke levet i disse individualisters liv.

Måske har du ikke tænkt på dig selv som et barn af Kirken. Men din interesse i at læse denne artikelserie er bevis på at du er det. Det er sandt, at vores liv er formet og påvirket af en lang række ydre faktorer – familie og venner, skolegang, karrierer, medier og alle slags institutioner. Men ikke en eneste af disse har evnen til at forme vores erfaring på den måde Kirke gør. Forøget fremgang vil komme når du begynder at forstå, indrømme og værdsætte hvor meget du faktisk er dette barn.

Vi taler her om den menneskelige organisation – mennesker og aktiviteter, arrangementer og måder, du har gjort nytte. Men vi taler også om noget der ligger til grund for alt dette. Kirke inkluderer åndelig lære og idealer. Det er forbundet med nogle af de stærkeste følelser i vores liv. Det opmuntrer til vision og formål. I bevidstheden, nærer det åbenbaringen af Sandhed. Ja, sand Kirke og dens nuværende manifestation definerer og redefinerer dig på en enestående måde.

Jeg svømmer ret regelmæssigt. Engang svømmede jeg ved siden af en delfin på 325kg. Jeg greb fat i dens finner og vi strøg gennem vandet på en måde, jeg aldrig kunne have gjort ved egen kraft. Jeg følte mig som et lille barn ved siden af denne kæmpe kraft. Vi er børn af Kirken – vi griber fat i den, og den trækker os fremad - mod himlen, kunne man sige, med en kraft der ligger uden for os selv. Ikke at det at stryge af sted nødvendigvis er uden anstrengelse. Sommetider foretager delfiner nogle sving og vrid som kan være overraskende, endog meget udfordrende for en rolig svømmetur. At få et lift med Kirke kan måske nogle gange få dig til at blive forbløffet. Nogle gange modløs, men altid velsignet.

Hvad er essensen af den kraft der ligger udenfor vores egne personlige bestræbelser? Hvis vi fuldt ud kunne fatte det, så har jeg på fornemmelsen, at vi ville være overvældede over denne tanke- kraft, som har bevirket fremkomsten og opretholdelsen af Christian Science bevægelsen. Hvis en formulering skulle være beskrivende for en sådan kraft, ville det måske være, "Kærlighedens struktur." Her er fundamentet for, hvad der virkelig gør

For andre artikler oversat til dansk, gå til <http://www.kristenvidenskabsherold.com>

© 2011 The Christian Science Publishing Society (CSPS)

Der må udskrives op til 100 kopier af denne artikel, som kan uddeles på ikkeerhvervs mæssig basis, til kostpris. Denne artikel må ikke e-mailles eller offentliggøres på en hjemmeside. Send eller offentliggør venligst i stedet et link til denne artikel fra CSPS hjemmeside. For tilladelse til særtryk af denne artikel i andre publikationer, kontakt os venligst på e-mail: copyright@csps.com, med emnet "Copyright Request" på engelsk.

Christian Science til en sag, der forandrer verden. Vi kan ikke selv forandre menneskeheden. Men det er denne underliggende kraft af Kærlighed, som holder vores bevægelse sammen, der gør arbejdet. Den driver os fremad. Mary Baker Eddy antyder, hvad der er muligt: "Kunne jeg bibringe den studerende den højere sans for Kærlighed jeg nærer, ville det til dels illustrere den guddommelige energi, som giver menneskelig svaghed magt og majestæt" (*Miscellaneous Writings 1883-1896, side 292*). Det er i sandhed Kærlighedens energi, der er det majestætiske i denne bevægelse.

Kirke, som menneskelig organisation, kan være et vidunderligt fællesskab for mennesker. Og dog, som udelukkende en menneskelig organisation, har den sine begrænsninger. Børn er ikke altid perfekte! Der kan være tidspunkter hvor vi føler os dybt viet til en kirke. På andre tidspunkter ønsker vi måske mere en skilsmisse! Mennesker har deres op- og nedture. Kirkeorganisationer har deres gode og dårlige tider. Men troskab overfor Kirke har dybtgående langtidsvirkende fordele.

Ikke desto mindre føler vi måske, at vi ikke ønsker, at Gud skubber for meget til os hvad angår vores kirke deltagelse. Måske har vi følelser, der ligner barnet, der løb så hurtigt hun kunne, for ikke at komme for sent i søndagsskole. Mens hun løb, bad hun: "Kære Gud lad mig ikke komme for sent!" Så snublede hun og faldt. Hun rejste sig og børstede støvet af og idet hun skyndte sig videre, bad hun: "Kære Gud lad mig ikke komme for sent – men vil du ikke nok hjælpe uden at skubbe!"

Ethvert barn af Kirken har, i hvert fald en gang i mellem brug for et nænsomt guddommeligt skub. Vi lærer af Kirke. Vi burde aldrig holde op med at lære. Uanset hvor begejstret eller ligeglad, uanset hvor frustreret, modløs eller inspireret vi synes at være på et givent tidspunkt, hvad angår Kirke, så skulle vi aldrig holde op med at vokse, med at opdage, med at gøre fremskridt. Det kræver barnlig ydmyghed at give efter over for den disciplin, der lærer os, hvordan Kirke tvinger os til at vokse.

Vores Kirkegrundlægger udviklede gennem årene et sæt vedtægter, som hun på et tidspunkt beskrev som "begrænsnings love". Men så vendte hun totalt rundt og skrev om dem i et andet lys – som nemt kunne kaldes befrielses love. Her er hvor sikker hun var på deres potentiale: "Jeg tror fuldt og fast på, at hver regel og vedtægt i denne Håndbog vil forøge åndeligheden hos den, der adlyder dem, vil styrke evnen til at helbrede de syge, til at trøste de der sørger og til at vække synderen" (Mary Baker Eddy, *The First Church of Christ, and Miscellany*, side 229-230).

Mary Baker Eddy så tydeligvis Kirkens styre som en støtte for helbredelse. Hvis vi tænker for meget på Kirke som en menneskelig organisation – mennesker, bygninger, møder, penge – vil vi få flere af de udfordringer som typiske organisationer har. På den anden side, hvis vi efterhånden kommer til at se det majestætiske, som grundlæggeren så i Kirke, både i den menneskelige og åndelige betydning, så vil vi se at der sker helbredelser oftere, hurtigere og mere effektivt. Jo mere vi støtter den menneskelige organisation og elsker den dybere beskaffenhed af Kirke som Gud-baseret, "Sandhedens og Kærlighedens bygning; alt, hvad der hviler på det guddommelige Princip og udgår fra det." (*Videnskab og Helse* side 583), jo bedre helbredere vil vi blive. På den anden side, så advarede vores Leder

engang: "De der ikke hjælper denne Kirke vil på længere sigt miste evnen til at helbrede" (L13611, 23. dec. 1886, The Mary Baker Eddy Collection, The Mary Baker Eddy Library).

Der er så mange måder at hjælpe Kirken på. At styrte rundt og sidde i mange udvalg? Der er ikke noget galt i at sidde i et udvalg. Vi skal bare sikre os, at ædle menneskelige bestræbelser ikke bliver en erstatning for dybere bøn og studie, som er nødvendige for vores Kirke, inklusive behovet for et stærkt forsvar. Til en verden, som vil underminere en Kirke af helbredende kærlighed, kan vi tilslutte Kristus Jesus' bekræftelse, "og Dødsrigets porte skal ikke få magt over den" (Mat. 16:18).

Du vil finde det udbytterigt at læse *Kirkehåndbogen* igennem og lede efter måder, hvor hver enkelt regel og vedtægt kan hjælpe dig til at blive en bedre helbreder, en bedre tjener – endog endnu mere barn. I begyndelsen af min egen læsning, kom der kun nogle få ideer til syne. Siden hen er flere og flere blevet tydelige. At læse med et åbent og forventningsfuldt hjerte kan åbenbare overraskende måder, hvorpå *Håndbogen* lærer os at være helbredere.

Kirken er i sig selv en kraft, som inspirerer til helbredelse. Måske er det så enkelt som et knus du modtager en søndag morgen, når du føler dig nedtrykt. Eller måske er det at få en dybere forståelse af den åndelige betydning af Kirke. Jeg har f.eks. kendt til mennesker, som har kæmpet med svimmelhed eller har haft svært ved at holde balancen. Det var naturligt for dem, at række ud og gribe fat i noget at støtte sig til, så som en stol eller et bord. Og dog, da de begyndte at bede for Kirke fandt de det endnu mere støttende at tage kraftigere fat i "Sandhedens og Kærlighedens bygning."

Nogle gange støtter kirken os ved at transformere os. Der har været mange eksempler hvor både menneskelige og guddommelige aspekter af kirke kom mere kraftfuldt ind i mit liv, og efterlod mig forvandlet – måske mere som et barn af Kirken.

For år tilbage var jeg i gang med noget skovarbejde. Jeg skulle have gjort brænde klar til vinteren, som jeg havde gjort det i mange år. Jeg fejlbedømte den usædvanlige drejning et 30m højt træ ville tage når det faldt, og det landede oven på mig. Jeg besluttede mig til at lade en ortopædisk kirurg sætte de brækkede knogler. Vi forhandlede (formentlig en ny erfaring for ham!) og vi indgik begge kompromis i forhold til omfanget af den medicinske behandling, som ville være nødvendig i løbet af de dage, det ville tage at sætte knoglerne sammen.

Gennem det næste år, mens jeg gik med krykker, begyndte min beundring og værdsættelse af lægen at vokse, delvis på grund af hans villighed til at tillade, at genskabelsen fandt sted gennem Christian Science behandling. Men da gipsen endelig skulle fjernes, havde lægen rådført sig med sine kolleger og han forklarede, at det var blevet tydeligt, at knoglerne ikke kunne vokse sammen, ved bøn alene. (Jeg følte at han inderst inde håbede på, at min helbredelsesmetode ville virke uanset de medicinske forklaringer.) Han havde tidligere set sin sikkerhed på, at plastik kirurgi var nødvendig, modbevist. Og det følgende år sagde han gentagende gange, at det var et "mirakel" at have påtaget sig denne udfordring, at helbrede uden brug af smertestillende midler.

Jeg havde gennem lang tid bedt angående min opfattelse af Kirke – længe før denne hændelse. Men nu var det tid til en radikalt dybere og mere fuldstændig forståelse af beskaffenheden af Kirke- struktur – ”Sandhedens og Kærlighedens bygning.” Mens det så ud som om den fysiske struktur var gået i stykker, så følte jeg virkelig at hvis jeg kunne forstå mere om helheden af sand Kirke, ville det hjælpe med at hele og samle mit legeme. Jeg lod mig opmuntre af det faktum, at fra begyndelsen var fremgang i vores Kirke udformet til kun at velsigne ikke at skade (se *Mis.*, side 141).

Indenfor det næste år kunne jeg gå igen. Men noget endnu mere betydningsfuldt var hent. Jeg havde næsten dagligt bedt ud fra åndelige begreber om Kirke. Mens det var rigtigt og naturligt for mig at være normalt aktiv igen, følte jeg, at denne større følelse af helbredelse gav sig udslag i en betragtelig forøgelse af tjenersind overfor Kirken. Det var tydeligt at Kirkens helbredende kraft velsignede min individuelle krop, så vel som min fornemmelse af det kollektive Kirkelegeme.

Fordi lægen havde bekymret sig så alvorligt for mig, skrev jeg til ham for et par år siden og beroligede ham med fremgangen – jeg svømmede, spillede basketball igen, red og havde omfattende rejseaktivitet. Jeg var ikke sikker på, at han ville huske det, men han skrev tilbage at, det ville han aldrig glemme. På et endnu dybere plan vil jeg aldrig glemme velsignelserne af Kirke.

Kristen Videnskabs lære forklarer med dyb åndelig indsigt de storslåede begreber om Gud, om mennesket og om Kristus. Og denne lære afdækker også den fantastiske sandhed om Kirke. Jeg mindes at have stået ved foden af Katedralen i Köln i Tyskland – engang den højeste bygning i verden – og mens jeg så op på de tårnhøje spir, der rakte ind i himlen, blev jeg klar over, at det havde taget generationer af familier over 600 år at bygge den kirke. Det var virkelig betagende. Ligeså var det fantastiske natte syn af Akropolis og Areopagos, badet i projektørlys, hvor Paulus havde talt. Jeg har hørt prædikener fra forskellige trosretninger som var imponerende og inspirerende. Men for mig er der intet ved disse begivenheder, der kan sammenlignes med storheden af Kirke, som åbenbaret i Kristen Videnskab.

Denne guddommelige struktur trænger ind i vore liv, transformerer vore kroppe, velsigner vore ønsker og reducerer vores ufuldkommenhed. Vi behøver aldrig at være uden Kirke. Og når vi ser den i sin reneste form, så er vi aldrig uden Kirke. Der er mange grunde til at føle sig som et barn af Kirken. Én af dem er, at Kirken omslutter dig med sine arme. Og som en forælder, tager den sig omsorgsfuldt og bestemt af sit barn.